

Lag om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift 28.6.1993/616

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 67 § riksdagsordningen föreskriver, stadgas:

1 §

Var och en som bedriver jakt eller är jaktledare enligt 28 § jaktlagen (615/93), skall för varje jaktår betala jaktvårdsavgift till staten. Jaktvårdsavgift behöver inte betalas av den som biträder jägare som hundförare eller vid jakt på hjortdjur som drevkarl eller på motsvarande sätt biträder vid jakten. Den som har erlagt avgift ges ett jaktkort. Jaktvårdsföreningen ger på begäran betalaren en kopia av jaktkortet.

Jaktvårdsavgiften är 30 euro för ett jaktår. (18.2.2011/160)

2 §

Innan jaktvårdsavgift betalas ska kunskapen inom jakt och viltvård samt kännedom om bestämmelserna och föreskrifterna om jakt visas genom avläggande av jägarexamen för en examinerator som tillsatts av Finlands viltcentral. Den som är missnöjd med examinerators beslut får begära omprövning på det sätt som föreskrivs i viltförvaltningslagen (158/2011). Närmare bestämmelser om examens innehåll utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. (18.2.2011/160)

Vad som sägs i 1 mom. gäller dock inte en person som erlagt jaktvårdsavgift för något av de fem senaste jaktåren som föregått innevarande jaktår, inte heller sådana finska medborgare som får bedriva jakt på Åland enligt de stadganden som gäller landskapet Åland eller sådana utlänningar som har rätt att bedriva jakt i sitt hemland.

3 § (18.2.2011/160)

I statsbudgeten ska årligen tas in ett anslag som motsvarar minst det belopp som samma år uppskattas inflyta i form av jaktvårdsavgifter beräknat enligt antalet jägare under de tre närmast föregående åren. Av detta anslag ska Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna årligen anvisas statsandel för sina drifts- och kapitalutgifter och utgifter för jägarnas gruppförsäkring.

Anslaget som nämns i 1 mom. kan dessutom användas för

- 1) viltvårdsåtgärder, försöksverksamhet i anslutning till dessa och för övrigt främjande av vilthushållningen,
- 2) utgifter för stödjande av jaktmuseiverksamhet,
- 3) upplysningsarbete som utförs av landsomfattande jägarorganisationer som bygger på frivilligt medlemskap och för stöd till jaktföreningars projekt som främjar viltvården,
- 4) projekt som utförs av markägarna och som avsevärt förbättrar viltets livsmiljö.

Jord- och skogsbruksministeriet beviljar ovan avsedda anslag för de ändamål som anges i 1 och 2 mom. Ministeriet kan samtidigt meddela närmare föreskrifter om användningen av anslaget.

4 § (18.2.2011/160)

För i 26 § i jaktlagen avsedd jaktlicens för hjortdjur ska det betalas en avgift (*jaktlicensavgift*) till staten. Jaktlicensavgiften bestäms enligt antalet fällda hjortdjur. Licenshavaren ska betala jaktlicensavgiften inom sju dagar efter det att jaktsäsongen för hjortdjur är avslutad i enlighet med vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Jaktlicensavgifterna är följande:

- 1) för en fullvuxen älg 120 euro,
- 2) för en älgkalv 50 euro,
- 3) för en fullvuxen dovhjort, kronhjort, sikahjort, vitsvanshjort och skogsvildren 17 euro,
- 4) för en kalv av dovhjort, kronhjort, sikahjort, vitsvanshjort eller skogsvildren 8 euro.

5 § (18.2.2011/160)

Betalas en jaktlicensavgift inte inom föreskriven tid ska Finlands viltcentral driva in avgiften. Bestämmelser om avgiftens direkta utsökbarhet utan utsökningsgrund finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

6 §

De medel som fås genom jaktlicensavgifterna används i första hand för utgifter föranledda av förebyggande och ersättande av skador förorsakade av hjortdjur. Medel kan dessutom användas för utgifter som föranleds av observation av hjortdjursbestånden och för hjortdjursforskning.

7 §

Närmare bestämmelser om användningen av det anslag som avses i 3 § och om förfarandet vid beviljande av anslaget utfärdas genom förordning av statsrådet. (18.2.2011/160)

Bestämmelser om straff för försummelse att betala jaktvårdsavgift finns i 74 § 2 mom. 10 punkten i jaktlagen. (11.3.2011/235)

7 a § (23.12.1999/1237)

Finlands viltcentral för med hjälp av automatisk databehandling ett register över jägare (*jägarregister*). Jägarregistret används för planering av jägarnas utbildning och för rådgivning, för tillsyn över jakten, för praktisk uppläggning av jakt- och viltvårdsverksamheten, för skötsel av andra uppgifter i samband med jakt och viltvård samt för uppgörande av statistik. Dessutom används jägarregistret för utredning av totalantalet personer som har betalat jaktvårdsavgift och som adressförteckning för utsändning av inbetalningskort för jaktvårdsavgift. (18.2.2011/160)

Den registeransvarige kan ge utomstående i uppdrag att utföra uppgifter som hänför sig till registerföringen och användningen av registret.

7 b § (23.12.1999/1237)

I jägarregistret antecknas för varje jägare följande uppgifter:

- 1) fullständigt namn, adress, hemkommun och personbeteckning,
- 2) årligen betalda jaktvårdsavgifter,
- 3) det jaktår som en betald avgift avser,
- 4) den jaktvårdsförening som jägaren är medlem i, samt
- 5) uppgifter om jägarnas gruppförsäkring.

Den som under de fem senaste åren inte har betalt jaktvårdsavgiften avförs ur registret.

7 c § (23.12.1999/1237)

Den registeransvarige får för åligganden enligt 7 a § lämna ut uppgifter ur jägarregistret till jord- och skogsbruksministeriet, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet och andra myndigheter, till jaktvårdsföreningarna samt till det försäkringsbolag som sköter jägarnas gruppförsäkring. Den registeransvarige får mot skälig avgift lämna ut i jägarregistret antecknade personers namn- och adressuppgifter också för direktmarknadsföring inom jaktbranschen, om den registrerade inte har förbjudit detta. (18.2.2011/160)

Angående behandling av uppgifterna i registret gäller i övrigt vad som bestäms i personuppgiftslagen (523/1999).

8 §

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1993.

RP 300/92, JsUB 7/93

Ikraftträdelsestadganden:

8.12.1995/1398:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996.

RP 88/95, JsUB 7/95, RSv 116/95

23.12.1999/1237:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

RP 60/1999, JsUB 9/1999, RSv 88/1999

16.11.2001/1002:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

RP 120/2001, JsUB 8/2001, RSv 124/2001

14.6.2002/517:

Denna lag träder i kraft den 1 september 2002.

RP 203/2001, LaUB 7/2002, RSv 62/2002

18.2.2011/160:

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2011.

RP 237/2010, GrUU 48/2010, JsUB 23/2010, RSv 275/2010

11.3.2011/235:

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

RP 221/2010, LaUB 33/2010, RSv 302/2010